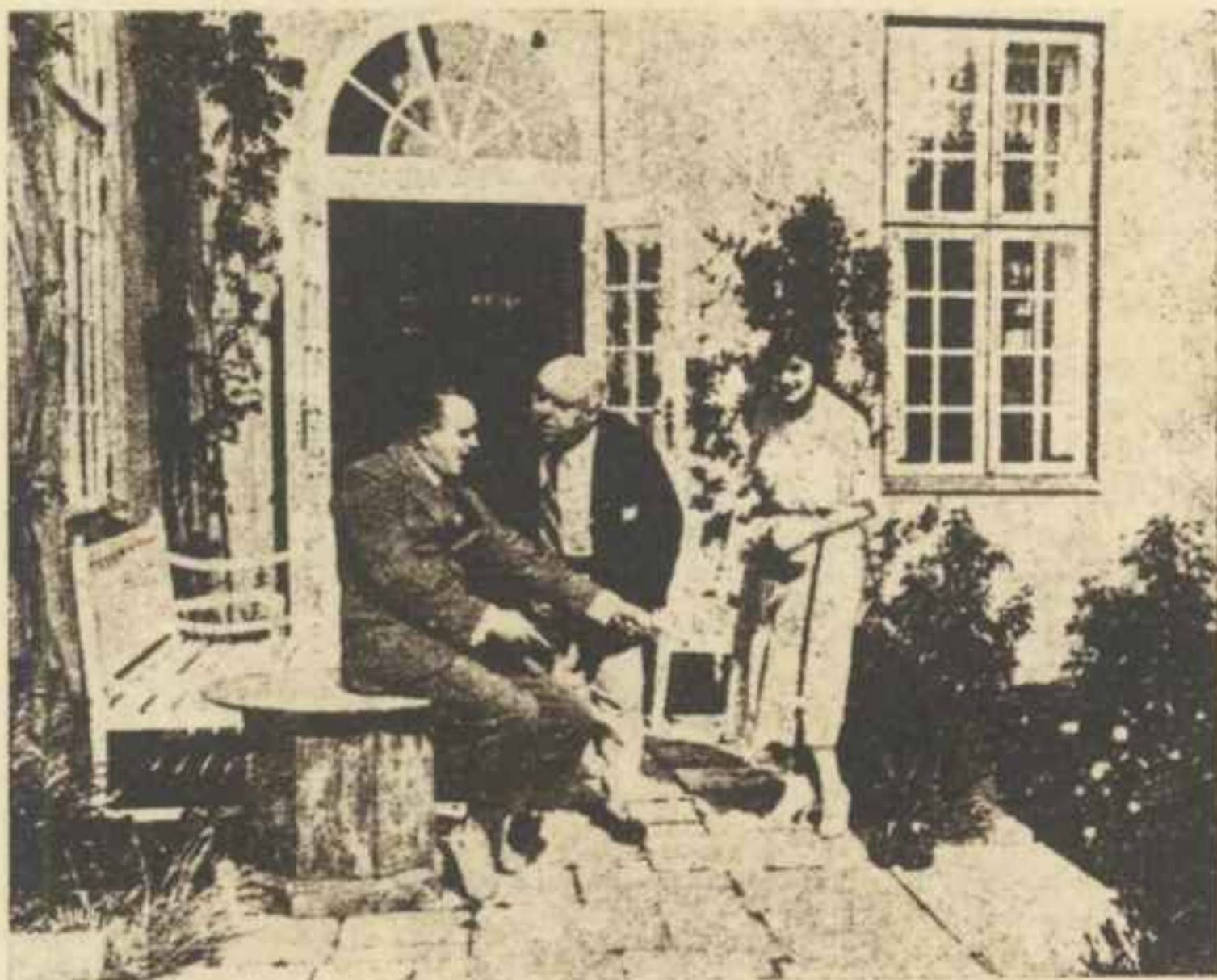

Sommerspøg og Rævestreger

Lystspil i 3 Akter af ORLA BOCK

Optaget af Dansk Film-Industri, PALLADIUM

Iscenesat af GERHARD JESSEN

I Hovedrollerne:

LILLI KRISTIANSEN · ELLEN GOTTSCHALCK

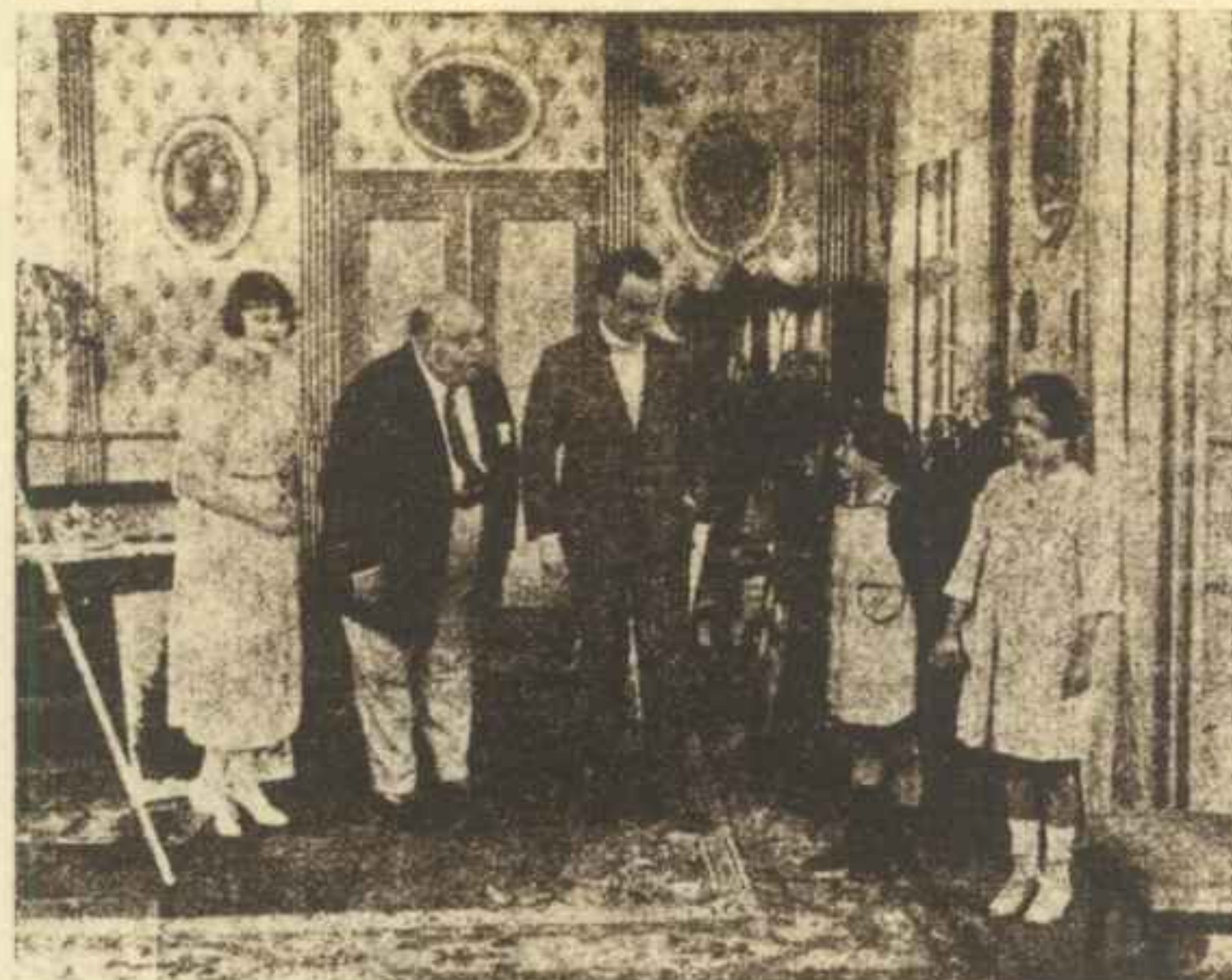
OSCAR STRIBOLT · AAGE SCHMIDT

VICTOR MONTELL

PERSONERNE:

Godsejer Sprange	Oscar Stribolt
Else, hans Datter	Lilli Kristiansson
Henrik Bolt, Kunstmaler ..	Victor Montell
Arthur von Pollnitz	Aage Schmidt
Maren	Ellen Gottschalck
Forkarlen	Henry Nielsen

Sommerspøg og Rævestreger.

Vor Historie begynder en Sommerdag paa Godsejer Spranges herlige Ejendom »Egelund«. Frøken Else, Godsejerens Datter, er hemmelig forlovet med en ferierende Kunstmaler, Henrik Bolt, og de mødes under Havens blomstrende Æbletræer.

Solen skinner, Fuglene synger og en mild Luftning hvirvler Æbleblomsterne ned over de grønne Plæner — — — kort sagt, alt er en smilende Idyl. Hvem tænker paa, at et skikkeligt Landpostbud kan bringe Fortrædeligheder ind i to lykkelige Menneskebørns lyse Sommerdrømme.

Men saadan sker det. Godsejeren modtager et Brev fra en kær Ven, og i Brevet staar følgende:

Kære Sprange!

I Morgen ankommer min Søn til »Egelund« paa Feriebesøg. Han er mit Livs Stolthed og forhaabentlig vil vore fælles Ønsker — Else-Arthur — gaa i Opfyldelse.

Sprange kalder straks Datteren op til sig og viser hende glædesstraalende Brevet, men til hans usigelige Ærgrelse lær hun ham op i Øjnene og siger:

»Lad ham bare komme, jeg skal nok kurere ham!«

Godsejeren slaar i Bordet og lader Else forstaa, at hun har at betragte Hr. Arthur von Pollnitz med venlige Øjne.

Det kan ikke nytte noget, at hun forelsker sig i den »Klat-smører«, der lusker omkring ved Gaarden. H a m skal Godsejeren nok »ordne«!

Efter denne Samtale begiver Else sig til Bolts Feriehytte og fortæller ham hele Historien. Kunstmaleren bliver selvfølgelig meget betænkelig, men genvinder atter sin Tro paa Fremtidens Lykke, da Else giver ham det gode Raad at male Gaarden.

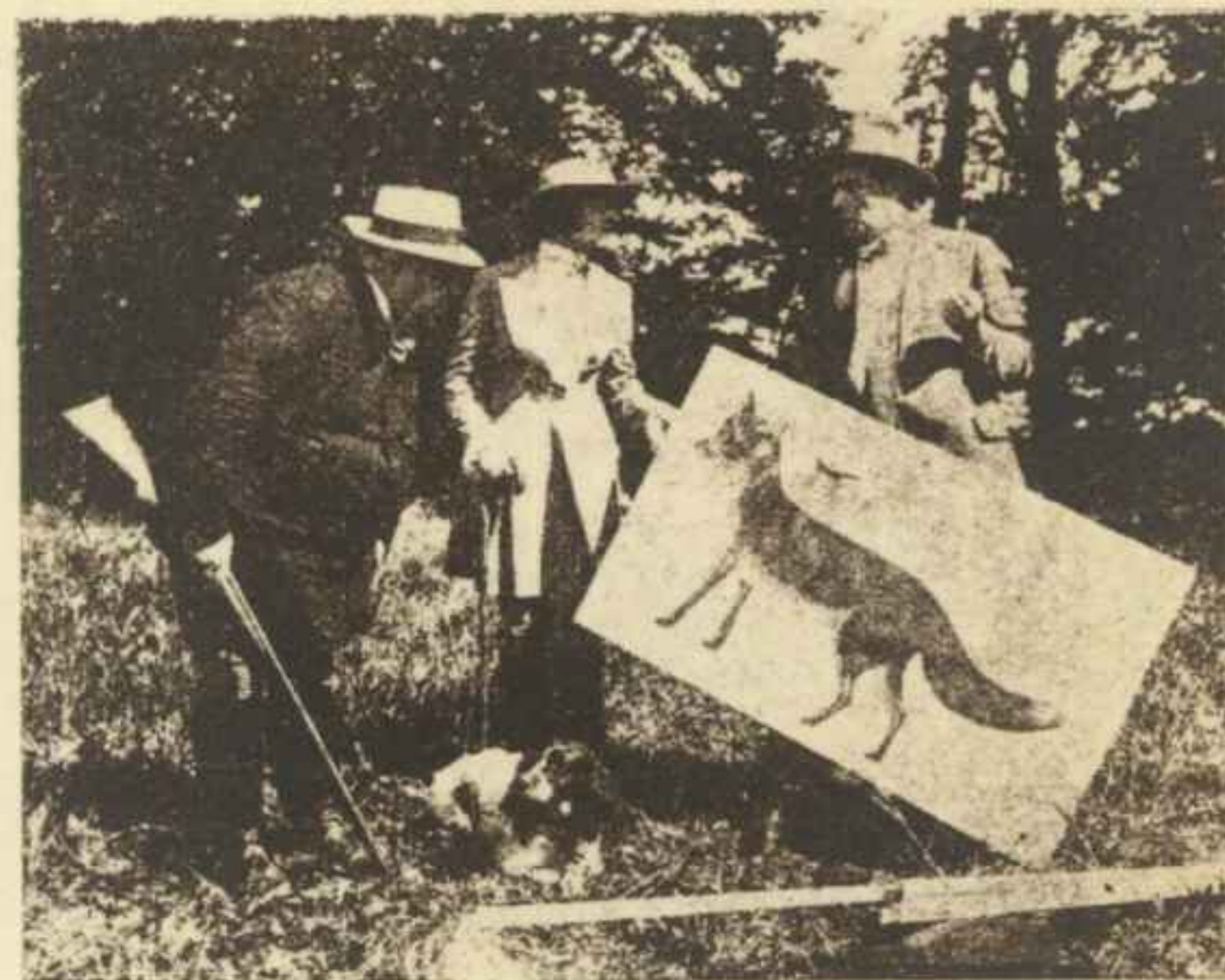
»Det vil smigre Far!« mener hun.

Da Godsejeren næste Dag spadserer Morgentur, er Maleren paa Pletten. Sprange betragter nysgerrigt Kunstværket og underkaster det en saa sønderknusende Kritik, at Bolt føler sig dybt krænket og skælder Sprange ud for en Bonde.

Samme Dag ankommer von Pollnitz, og han begynder straks at gøre Stormkur til Else. Godsejerens Samtykke har han paa Forhaand, og han nærer ikke mindste Tvivl om, at

det nok skal lykkes ham at erobre Elses Hjerter i en Haandevending.

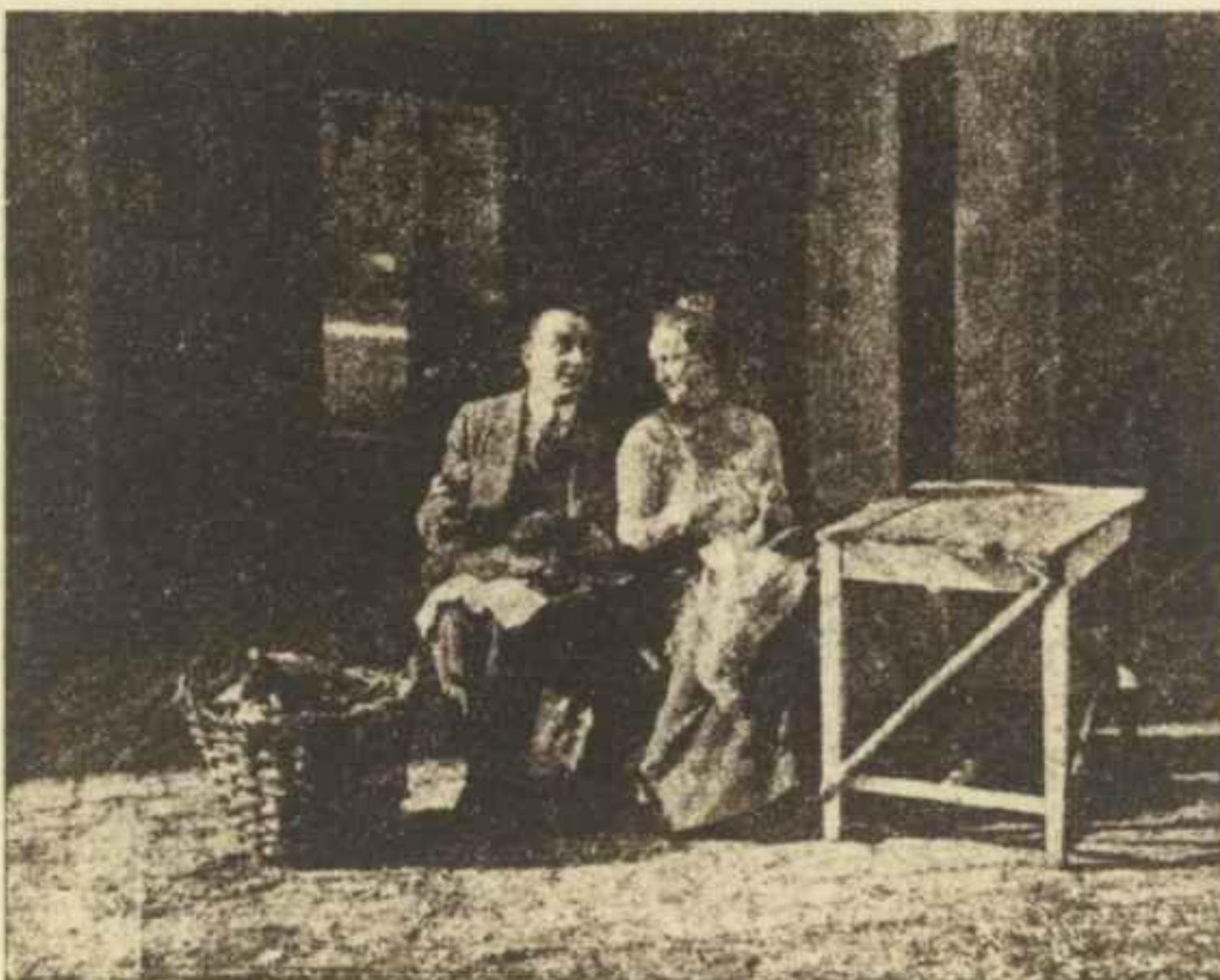
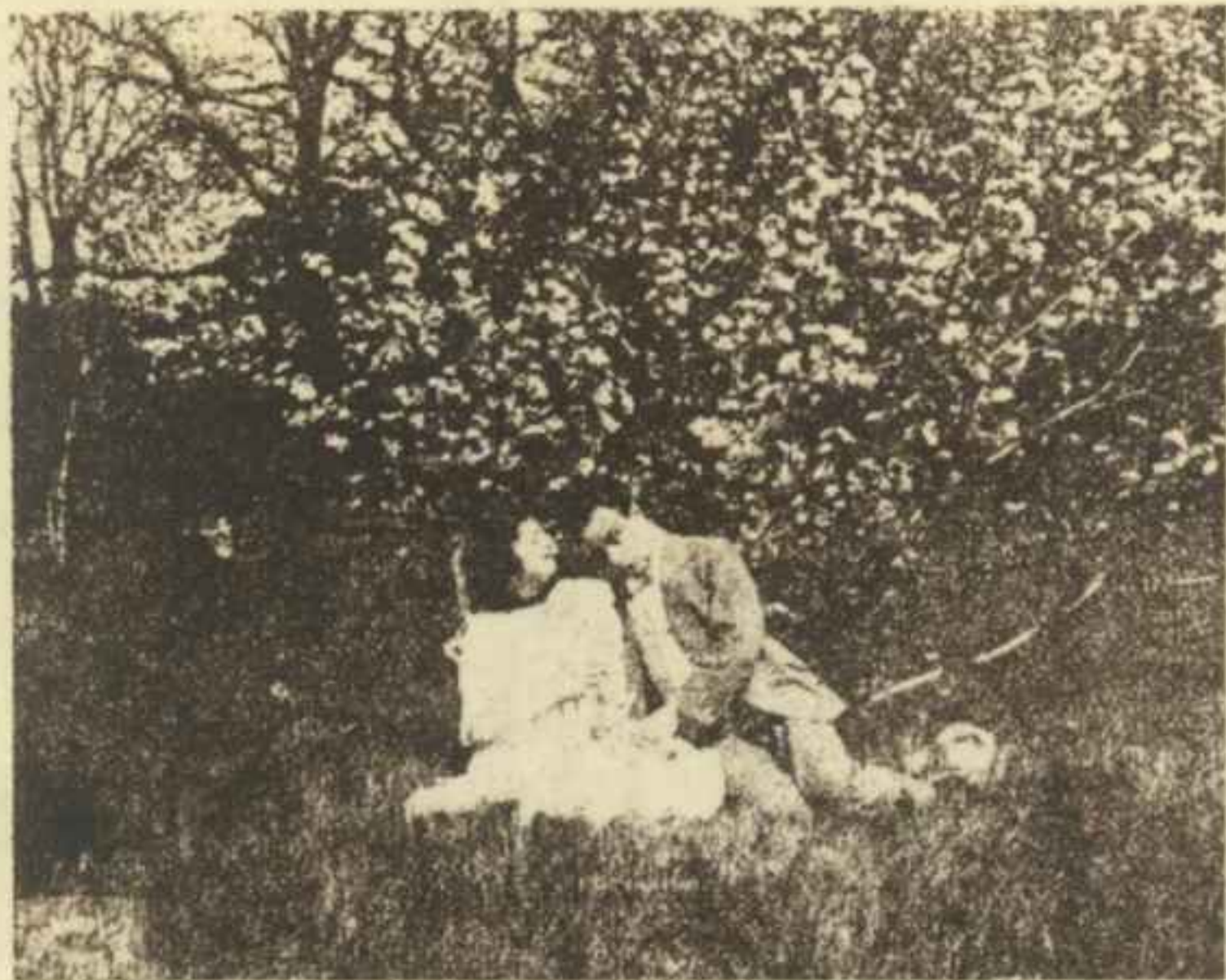
Men Else har allerede udpønsset en ny Slagplan, som hun indvier sin Ven Maleren i. Godsejeren og Else gaar hen paa Eftermiddagen ud for at skyde en Ræv, der i den sidste Tid har aflagt hyppige Besøg i Godsejerens Hønsegaard.

Hr. Pollnitz er kommet galt af Sted under et Forsøg paa at plukke Aakander i Dammen, og han foretrækker at blive hjemme. Medens han holder Siesta, faar han Kig paa Hønsepigens trinde Pusselanker, og den spøgefulde Don Juan begiver sig straks paa Erobringstogt. Men det muntre lille Eventyr tager en for Hr. Pollnitz ret ubehagelig Vending, da Hønsepigens Kæreste — Forkarlen — pludselig viser sig paa Skuespladsen.

Imidlertid er Godsejeren og Else naaet ud i Skoven, hvor de ivrigt spejder efter Mikkell. Else opdager Ræven inde mellem Buskene, og Godsejeren giver øjeblikkelig Fyr. Men Ræven staar der stadig. Sprange skyder en Gang til — — da kommer Maleren pludselig styrtende ud fra Buskadset og fremviser et gennemhullet Maleri af en Ræv:

»De har ødelagt mit Maleri! Jeg forlanger Erstatning!« Godsejeren er klar over, at han bliver til Grin paa hele

Eggen, hvis Historien siver ud, og hvor nødig han end vil, maa han indlede Forhandlinger med »Klatsmøreren«. Bolt forlanger at faa Else i Erstatning, men det vil Godsejeren dog ikke gaa med til — han stiller et andet Forslag:

»Kan De male mig, saa min Hund kan kende mig fra andre Billeder, saa skal De faa hende!«

Maleren slaar til, og i de følgende Dage sidder Godsejeren taalmodig Model, indtil Maleren erklærer, at nu er Kunstværket færdigt. Sprange er ved at revne af Grin over »Portrættet« — og Else mister fuldstændig Troen paa, at Eksperimentet vil lykkes. Hun kan ikke selv genkende sin Fader — — hvor skal Hunden saa kunne genkende sin Herre?

Ved Hjælp af et fikst lille Tricks, som Else benytter sig af, lykkes Eksperimentet dog alligevel — Godsejerens Hund slikker logrende sin Herres Ansigt!

Sprange, der ikke aner, hvilke Rævestreger Else har haft for, er højligt forbavset og maa nu indrømme, at Bolt er en stor Kunstner. Ifølge Væddemaalet skal Maleren nu have Else — men desværre har Sprange jo allerede givet von Pollnitz sit Løfte.

I dette kritiske Øjeblik kommer to Wienerbørn, der ferierer paa Gaarden, og fortæller, hvor von Pollnitz er at finde. De begiver sig alle ned til Hønsehuset, hvor den kvindekære von Pollnitz er ivrigt optaget af at hjælpe Hønsepigen med at plukke Høns, indtil Forkarlen uventet dukker op og giver den kysesyge Don Juan en kraftig Lektion.

Godsejeren har efter den Historie tabt al Sympati for von Pollnitz — — og samme Dag fejres Henrik Bolts og Elses Forlovelse.

Indehaves med Eneret af
AKTIESELSKABET
FILM - CENTRALEN
KØBENHAVN
